

vårt budskap

EFS I VÄSTERBOTTEN | ÅRGÅNG 91 | # 1 | 2018

Missionsföreståndare Kerstin Oderhem. Se sidan 6.

- 5 Ordföranden om framtiden
- 6 Vi kan göra skillnad
- 13 Läget för EFS i London

Syndakatalogens tid är ej förbi

Finns det någon syndakatalog idag och vad skulle den i så fall innebära? Och vilken uppgift har EFS år 2018? Bland annat det kan man fundera på i början av det nya året.

SÄRSKILT DE ÄLDRE bland oss har upplevt den så kallade syndakatalogen, mer eller mindre. För en del har den påverkat livet och den kristna tron ganska mycket. För vissa har den till och med blivit avgörande för om man ska vara kvar i tros gemenskapen eller lämna den. Kanske finns det ändå någon som läser detta och inte riktigt vet eller har någon egen erfarenhet av vad en syndakatalog är, även om ordet i sig talar rätt tydligt. I syndakatalogen – som inte funnits i fysisk bemärkelse – fanns uppräknat vad du inte skulle göra: röka, dricka, svära, dansa, spela kort, gå på bio och så vidare. Det var liksom fariséernas egna påbud och tillägg till budorden, ett förtydligande av vad lagen kräver.

URSPRUNGLIGEN var det ju något gott, regler som tillkommit för att skydda människor från faror och sådant som kunde leda vidare till något värre än saken i sig. Men som så ofta blir det lite för grovhugget, och för den som inte förstår kopplingen blir det bara en regel som man tvingas bryta om man ska leva som folk mest gör.

ANVÄNDNINGEN AV namngivna synder kan väl ha haft något gott med sig men det har också medfört skuld-känslor och ett felaktigt fokus. De yngre generationerna har tack och lov sluppit detta. Men lever de unga idag i full frihet i Kristus, eller finns det andra typer av begränsningar som smugit sig in?

DET HAR JU FRÄMST varit de som inte räknat sig tillhöra den kyrkliga kärnan, el-

ler helt vänt den kristna tron ryggen, som brukat framhålla syndakatalogen och dess begränsning av människors liv. Åtminstone är det det man pekat på, som det man inte vill ha att göra med, och som visar hur korkat och livsfientligt det är med en kristen tro.

ÄR MÄNNISKORNA i det sekulariserade Sverige idag fria och utan syndakatalog? De flesta inte. Det finns så mycket som kan binda och förkrympa livet. Så många mår dåligt av att inte räkna till, att inte leva upp till det man förväntas göra eller vara, vare sig det handlar om utbildning, arbete, fritidssysselsättning, livsstil, utseende – ja allt. Även det som verkar gott kan bli krav och stress.

Att leva hållbart och vara rädd om vår jord är ju absolut sådant vi gärna vill om vi tänker efter. Vi vill att både vi och eventuella barn och barnbarn ska ha en dräglig framtid. Men när det kommer till detaljer kring vad vi ska äta och hur vi ska resa blir det genast svårare. Vi har både räckvidds-ångest och klimatångest och så många olika ångestar som kan krama livsmusten ur oss. Och vad gör inte jämförelsens förbannelse, individualismen och kommersialismen med oss?

IDAG ÄR DET inte främst bland de kristna man utformar en syndakatalog utan den är en del av hela vårt samhälle. Du ska inte åka bil (om det inte är elbil) eller flyg, du ska inte äta kött, särskilt inte rött kött, och du ska inte köpa kläder om du inte kollat upp arbetsförhållanden i

fabriken de tillverkats i... Eller vem är du som inte bakar surdegsbröd, inte stoppar din egen korb, inte brygger din egen öl, inte tränar på gym, inte har ett Instagram-konto, inte...!

I denna verklighet är det viktigt att kyrkan kan komma med ett evangelium, ett glatt budskap, som kan upprätta och befria människor. Vi kan förmedla en hälsning från Gud att varje människa är älskad för den hon är och duger, för hon har sitt ursprung i Gud själv. Vi får berätta att det inte börjar med vad jag lyckas prestera, utan att Gud alltid är först, han har initiativet och vi får följa honom. I den efterföljelsen kan vi sedan bidra till en bättre värld och leva helgade. (Teologiskt kan man hävda att det finns mycket mer att berätta om, men det är en annan sak.)

ALLTSÅ har vi i EFS en viktig uppgift idag: att med Guds hjälp befria människor och bygga livsbejakande gemenskaper. Är det det vi gör eller något annat?

LOTTEN MARKSTRÖM
redaktör

Befriande bibelläsning

Några platser kvar på en hel veckas ledarutbildning dagtid **12-16 mars**. Lärare från Brasilien, gratis kurs, avgift för kost och logi. För mer info se www.edelvik.se

vårt budskap

ORGAN FÖR EFS VÄSTERBOTTEN
ÅRGÅNG 91 | #1 | FEB 2018

REDAKTION: tfn 090-12 58 17
e-post
budskap@efsvasterbotten.se

TRYCK: Tryckeri City, Umeå

REDAKTÖR: Lotten Markström, tfn 090-12 58 17, 070-327 75 32.

ANSVARIG UTGIVARE: Hans Jakobsson, tfn 070-394 89 75

KOMMUNIKATIONSRÅD: Matts Hägglund 070-212 64 37, Samuel Hägglund 073-020 39 82, Ingemar Högberg 070-639 07 91 och Eva Lundeborg Karlsson 070-376 45 11.

PRENUMERATION: 220 kr (2018)

KORREKTURLÄSNING: Sigrid Sturk

ANNONSERING: 9,00 kr/mm, stående annons 8,00 kr/mm (2017)

EFVS VÄSTERBOTTEN

Distriktskansli i Umeå
Vasagatan 17, 903 29 Umeå
tel. 090-12 58 10
Telefonnumren fungerar också
mobilt.

E-post: efs@efsvasterbotten.se
fornamn.efternamn@efsvasterbotten.se

Kansliet i Skellefteå
Stationsgatan 18, 931 32 Skellefteå
Tel. 070-653 53 37

Bankgiro 985-2377,
(Plusgiro 6 23 60-3)
Hemsida: www.efsvasterbotten.se

LEDNINGSGRUPP:**DISTRIKTSFÖRESTÅNDARE**

Vakant

EKONOM

Eva S Bäckström 090-12 58 19

**PERSONALHANDLÄGGARE och
INFORMATÖR**

Lotten Markström 090-12 58 17

ÖVRIGA:**DISTRIKTSKONSULENT**

Magdalena Sandberg 090-12 58 22

DISTRIKTSKONSULENT

Birgitta Bergner 090-12 58 14

DISTRIKTSKONSULENT

Oscar Richardsson 090-12 58 49

DISTRIKTSKONSULENT (Skellefteå)

Anna-Maria Niemann Björk
070-653 53 37

ADMINISTRATÖR

Ewa Höök 090-12 58 10

IT-SAMORDNARE

Göran Berglund 070-569 84 21

UTVECKLINGSKONSULENT

Leif Holm, 070-653 53 37

DISTRIKTSSTYRELSEN

Ordf. Hans Jakobsson 0910-72 33 46
070-394 89 75

hans.jakobsson@allt2.se

V ordf. Marianne Berglund

090/98421, 070-789 84 21

g.marianne.berglund@telia.com

VIKTEN AV ATT KÄNNA ETT NAMN

JAG ÄR EN PERSON som lätt fascineras över språk, grammatik och ord. Både historiskt och vad som kan förmedlas med ett enkelt litet ord ibland. Då och då kan jag fastna i att bara njuta av hur vissa meningar är konstruerade. Jag kanske inte behöver hålla med om vad som skrivs, men bara konsten som förmedlas i ordval, meningsbyggnad med mera.

DET SOM STÄNDIGT återkommer är dock fascinationen över namn. Ord som kan förmedla en hel människas identitet. När vi talar om någon och nämner den vid namn så väcker namnet bilder. Hur personen ser ut. Hur dennes personlighet är. Känslor som vi förknippar med personen. Är vi arga eller glada? Är det någon som står oss nära eller befinner sig mer i vår periferi. Hur vi säger en persons namn kan också signalera våra känslor om denne till de människor vi talar med. Finns där en underliggande irritation? Finns där kanske beundran?

NAMN KAN ANVÄNDAS som maktverktyg. Kanske man väljer att avpersonifiera människor genom att plocka bort deras namn. Hur mycket lättare är det inte att fatta beslut över människors öden om de saknar namn, saknar ansikte? Med namn så blir de människor av kött och blod. Människor med relationer, med drömmar, med rädslor.

I JOHANNESVANGELIETS 10 kapitel, vers 2 till 4 står det skrivet: *Men den som går in genom grinden är fårens herde. För honom öppnar grindvaktens, och fåren hör hans röst, och han ropar på sina får med deras namn och för ut dem. När han*

har släppt ut sina får går han före dem, och fåren följer honom därför att de känner igen hans röst.

DEN HÄR TEXTEN känner jag betyder mycket. Med Jesus som den gode herden som kallar på oss med våra namn. Vi är inte bara en i mängden. För Gud känner oss vid våra namn, med allt vad det innebär. Känner oss, som de vi är. Våra innersta tankar, våra innersta känslor. Känner oss och säger: Kom!

”...han ropar
på sina får
med deras
namn...”

Det är en av de stora styrkorna i det Kristna löftet. Att bli sedda för dem vi är. Att i det löftet få följa Gud, för genom att Gud känner oss så får vi känna igen hans röst när han kallar på oss. Den gemenskapen med den Helige är också det som ger möjlighet till vår kristna gemenskap som människor. Gemenskapen i det lilla, i den lokala församlingen, i våra systerkyrkor i Sverige och den kristna världsvida gemenskapen. Allt bygger på att Gud känner våra namn och kallar oss till att lära känna varandra vid namn.

Ett litet ord, vårt namn, som bär Guds fulla gemenskap och kärlek till oss.

LUKAS LUNDMAN
präst i Mobackenkyrkan

EN PSALM BEHÖVER förstås en bra text men även en god och sångbar melodi. I år ska vi ägna några artiklar åt tonsättarna. En av dem som betytt allra mest för den andliga sången i Sverige är Oscar Ahnfelt. Jag ska berätta om honom i två nummer. Melodin till *Blott en dag* (Ps 249) är hans allra mest sjungna.

OSCAR AHNFELT föddes 1813 i ett prästhem i Skåne. Han hade funderat på att gå i faderns fotspår men var mycket musikalisk och en virtuos på gitarr, så han valde musikstudier i Stockholm i stället. Studierna gick bra, men andligt sett var det till en början svårt för honom. Påsken 1841 blev en vändpunkt. Då gick han till Engelska kyrkan och lyssnade till en predikan av C O Rosenius och sedan slöt han sig till läsarna i huvudstaden.

AHNFELT BLEV musiklärare men började också få kallelser att medverka vid möten som sångare och predikant. Han var tveksam i början, men hans sång till eget ackompanjement gjorde starkt intryck och ryktet om honom spreds snabbt i landet. Så blev han resepredikant nästan på heltid, vilket ju var märkligt, eftersom offentliga gudstjänster som hölls av andra än prästerna var förbjudna i lagen. Speciellt var också att både Ahnfelt och Rosenius i många år fick ekonomiskt stöd av ett amerikanskt missionssällskap. Metodistpastorn George Scott hade förmedlat den kontakten.

UTE I BYGDERNA blev Ahnfelt alltså mycket omtyckt men han var illa sedd av både länsman och många präster. En gång var han åtalad vid sju tingsrätter samtidigt för sina möten! Mest omtalat är när hans motståndare hade klagat till kungen, som dock inte ville döma i ohört mål utan kallade honom till slottet. Ahnfelt sjöng då sin tonsättning av Lina Sandells *Vem klappar så sakta i afionens frid*. Det berättas att Karl XV blev mycket rörd och med tårar i ögonen sade: "Du får sjunga och spela så mycket du vill i båda mina riken."

TORBJÖRN ARVIDSSON

Praktiskt med marknadspeng

FÖR ATT UNDERLÄTTA betalningar vid våra marknader i Bergsbykyrkan så har vi infört marknadspeng. Några i föreningen hade stött på den på scoutrikslägret i Gärdsmark.

Vi har julmarknad första adventshelgen och i mitten av maj Bergsbyhelgen då vi säljer marknadspeng. Den kan betalas med kontanter, Swish eller med kort. När folk betalar med den så kryssar man bara det belopp man handlat för.

Vid senaste julmarknaden sålde vi både 100- och 200-kronors marknadspeng, för sammanlagt 24.000 kr, nära hälften av alla intäkter.

Den "nya pengan" underlättar för våra försäljare vid stånden och för dem som räknar alla kontanter. Speciellt bra var den för barnen att slippa hålla reda på slantar och sedlar.

INGEMAR HÖGBERG

Ursvikens EFS flyttar till kyrkan

Efter 53 år i centrum av Ursviken lämnar EFS föreningen huset och flyttar till Ursvikens kyrka.

DETTA ÄR VEMODIGT för många, men föreningen läggs ju inte ner utan flyttar bara sin verksamhet.

Föreningen har brottats med frågan en lång tid, men så kom ett beslut om avyttring av fastigheten, något som mognat fram. Det hade blivit en belastning att på ideell basis sköta byggnaden, som även innehåller fem lägenheter, så före jul såldes den till en privat ägare.

DEN 7 JANUARI hölls en tacksägelsegudstjänst med predikan av kyrkoherde Mats Lindberg. Som avslutning på en lång epok lyftes korset ner från väggen för flytt till kyrkan.

När huset byggdes fick det namnet EFS ungdomshem. 1964 fanns det många ungdomar som drev sin UG-grupp. Ingemar Nygren som varit med sedan ungdomstiden hade tagit fram en historik från föreningens bildande i slutet av 30-talet och tills nu, en rik berättelse som vittnar om vad som pågått inom bönhusets väggar.

Det har jobbats flitigt med och för missionen och det har även funnits en rik ungdomsverksamhet. När huset planerades så fanns det bara en kvinna med i projektgruppen, Anna Norsten, som även fanns med vid avslutningsgudstjänsten.

VAD BETYDER då flytten till Ursvikens kyrka? Det blir vårt nya andliga hem. Fast vi har ju sedan många år tillbaka redan varit en samarbetspartner med S:t Örjans församling. Men nu flyttar vi helt och hållet och delar lokalerna med övriga både anställda och frivilliga. Med bönens hjälp får det bli vår vägvisning i det arbete som ska bedrivas i Ursvikens kyrka.

RUNE ÅSTRÖM

Föreningens ordförande Roger Lundström plockar ner korset från bönhuslokalen.

Hans Jakobsson, bonde från Ersmark (Skellefteå), är EFS Västerbottens ordförande sedan några år tillbaka. Hur ser han på framtiden och läget i distriktet?

Text och bild:
LOTTE MARKSTRÖM

Hans Jakobsson är styrelseordförande för EFS Västerbotten.

Se helheten och framtiden

– **DET ÄR SVÅRT** för styrelsen nu att vara så aktiv utan distriktsföreståndare, fastslår Hans.

Han menar att det inte funkar att dra iväg åt något håll för att sedan få en distriktsföreståndare som inte varit med om besluten. Det måste man göra tillsammans. Därför blir det mer av upprätthållande verksamhet för närvarande.

EFS Västerbotten står utan distriktsföreståndare sedan september 2017, men arbetet fortlöper ändå bra, menar Hans, som också är tacksam över en bra styrelse.

GANSKA SNART kommer samtalet att handla om att distriktet valt att inte gå in i den nya organisationen från januari 2018. Hur blir det då framöver?

– Jag skulle tro att det måste gå ett antal år, kanske fem, innan vi kan ompröva beslutet. Då har vi hunnit se hur det har gått med den nya organisationen, säger Hans.

Han menar att vi först måste kunna se att de mest kritiska momenten fungerar för att kunna välja att gå med. Till dess handlar det om att fortsätta med ett så bra och nära samarbete som möjligt. Han ser

vissa fördelar med en större organisation men menar att en mindre ofta är smidigare.

PÅ FRÅGAN OM UTMANINGAR

inför framtiden svarar Hans:

– Att nå unga och unga vuxna.

Han ser ju också den minskning av föreningar och medlemmar som varit en tendens under många år i Västerbotten. Kanske bör vi utifrån det och där det finns större föreningar skapa några olika nav i distriktet och satsa resurserna där i stället för att smeta ut dem överallt, funderar han.

– Till det måste vi kunna bortse från enbart den egna lilla föreningen och se helheten och framtiden, säger Hans och associerar till att det för årtionden sedan talades om att ”bränna bönhusen” (under distriktsföreståndare Halvar Erikssons tid).

BETRÄFFANDE EKONOMIN noterar Hans att vi även i år har samma dilemma som tidigare, då det på grund av vakanser blir ett överskott i personalbudgeten.

– Det har varit svårt att anställa perso-

nal som tänkt, och då blir det vakanser, konstaterar han.

Dessutom medför det ju också att en del verksamhet inte går att bedriva som det var tänkt.

– Men vi har fått in de gåvomedel vi budgeterat för, och det är ju positivt.

Positivt är också all den myckna verksamhet som finns ute i föreningarna i distriktet.

HANS ÄR ABSOLUT för ett fortsatt samarbete med Svenska kyrkan, men han menar att EFS också måste behålla en egen profil i vissa lägen och ha kvar verksamhet i egen regi.

Han känner sig förhoppningsfull inför det nya utvecklingsverktyget *Sänd*.

– Genom det kan föreningar utvecklas och det kan ge ny energi, säger Hans.

Genom Sänd ges föreningar möjlighet att också träffa andra föreningar och få input från dem hur de tänker och fungerar. Förhoppningsvis hakar de som bäst behöver på det och är med från starten i mars i år.

Se det osynliga och förändra världen

Kerstin Oderhem fick ett vintrigt men varmt välkomnande när hon besökte Västerbotten i början av januari och medverkade på medarbetardagarna på Strömbäcks folkhögskola.

Kerstin Oderhem, EFS nya missionsföreståndare, besökte Västerbotten i samband med distriktets medarbetardagar på Strömbäcks folkhögskola. En del folk från föreningarna tog vara på tillfället att lyssna till hennes föredrag där kvällstid.

– **RIKTA BLICKEN** mot det osynliga. Be att Gud visar dig vad han vill och det han redan gör, säger Kerstin Oderhem, EFS missionsföreståndare sedan hösten 2017, när hon talar över rubriken *Att förändra världen*.

DET KAN JU SYNAS lite väl kaxigt att komma och tala om hur vi ska förändra världen, men under sitt 90 minuter långa föredrag vid EFS medarbetardagar på Strömbäck visar Kerstin att det finns täckning för det hon säger. Det handlar inte om mina prestationer, att jag ska förändra, och att allt hänger på mig. Allt börjar med Jesus som blir sänd till vår värld, att Gud blir fysiskt närvarande bland människor-

na, därför att han älskar världen och vill rädda den. Det himmelska blir inlindat i det jordiska, något som blir visuellt tydligt i barnet i krubban. Vi får en dimension till – gudsperspektivet, och vi blir välsignade med himmelrikets alla välsignelser.

– Vi skulle kunna smälla av om vi fattade vad Gud har gjort, säger Kerstin på sitt jordnära och kraftfulla sätt att uttrycka sig.

MED STOR INSPIRATION fortsätter hon att peka på vad Gud gör och hur vi kan få finnas med i detta i vardagen. Det är där Gud verkar i små steg. Lärjungarna fick gå med Jesus under några år och lära av honom. Det var inget glamoröst liv, inga superhjärteberättelser utan väldigt mycket vardag. Liksom lärjungarna är inte heller vi ensamma. Vi har fått Den Helige Ande och i gemenskap med andra kristna utgör vi kyrkan. Genom våra olika gåvor kan vi göra en hel del tillsammans. Genom att vara Guds kropp kan vi göra skillnad.

KERSTIN BERÄTTAR om egna erfarenheter, hur hon fått se vad Gud gör. Om en

familj på hemorten som kom till Messy Church och deklarerade att de inte var religiösa utan enbart kom för att de sökte gemenskap. Efter att under fyra års tid inte aktivt deltagit i bönen kom de sedan en dag att göra det. Vardag och små steg. Hon berättar också om hur hon känt att barnverksamhet inte varit hennes grej men trots det lets in i det, utmanats och fått se underbara saker hända.

Hon relaterar också till biskop Modeus om att vi bör förändras från att producera verksamhet till att vara kyrka (människor tillsammans).

– Vad uppfattar vi att Herren vill göra?

Det kanske inte handlar om sådant som i första hand gläder oss själva utan det som behövs för att nå ut till andra. Vi behöver be och lyssna in Guds svar.

DETTA ÄR INGET NYTT, och tur är väl det. I över tvåtusen år – sedan förlåten i templet rämnade – har vi fått möjligheter att ta del av himmelrikets rika välsignelser, Gud mitt ibland oss. Gör vi det?

Text och bild:
LOTTEN MARKSTRÖM

Vemod och tacksamhet

EFS i Kusmark har upphört. Som mest hade föreningen 99 medlemmar, på tidigt 40-tal.

DEN 27 JANUARI i år tog Kusmarks EFS vid sitt årsmöte det slutgiltiga beslutet att lägga ner föreningen. Endast sju medlemmar fanns kvar, flera över åttio år, drabbade av sjukdom eller avflyttade från byn. Det var ett tungt beslut att ta, men kanske det bästa. Här har ju Svenska kyrkan ganska stor verksamhet.

Föreningen bildades som en DUF-förening 1904, på initiativ av bagaren och affärsinnehavaren Bernhard Hellström. Det samlades tjugo personer i skolhuset på Brönet och där bildades föreningen. Året därpå steg medlemstalet till femtiofyra. 1942 var föreningen som störst, med nittionio medlemmar. 1923 hade skolan vidbyggt med en bönhussal. Där hade föreningen sin huvudsakliga verksamhet, fram till slutet av 50-talet, då församlingshemmet byggdes. Kyrkan i byn kom till 1932, och den sångkör som fanns i DUF blev början till kyrkokören.

DUF, sedermera EFS, tog hänsyn till församlingens gudstjänsttider och hade sina möten på lördagskvällar eller under veckan. Många präster var också medlemmar i föreningen. Einar Rönngren och Filip Johansson var områdespredikanter under många år.

Redan på 1880-talet hade en söndagskola startats. Den införlivades i föreningens verksamhet. På 30-talet startades *Solglimten*, som sedan blev flickgrupp. Pojkgrupp bildades 1945. På 80-talet slogs grupperna ihop och fanns kvar i olika former och i samarbete med församlingen fram till 2010.

Kyrkoherde Axel Bäckström tog 1937 initiativ till bildande av en juniorförening. 1978 beslöt att ha ungdomsarbetet i samarbete med församlingen. Idag finns, förutom konfirmandarbetet ingen ungdomsverksamhet i byn, däremot barnverksamhet i församlingens regi.

Trots vemodet får man ändå känna stor tacksamhet för det som gjorts i byn i EFS regi. Många människor har nåtts under årens lopp, och förhoppningsvis har många blivit välsignade och fått komma till tro, samt bli bevarade i tron.

RUT LINDHOLM

Fortbildning och gemenskap

I januari fick EFS Västerbottens anställda och biträdande medarbetare två dagar av fortbildning och gemenskap med varandra på Strömbäcks folkhögskola.

DAGARNA INNEHÖLL både svåra ämnen och inspirerande medverkande. Också Svenska kyrkans personal i Umeå hade möjlighet att delta i vissa pass och till onsdagskvällens parallella program hade inbjudan gått ut även till ideellt engagerade inom EFS i Västerbotten.

Flera passade då på att lyssna till missionsföreståndare Kerstin Oderhem, som talade utifrån temat *Att förändra världen*. Hon inledde också medarbetardagarna med en andakt, där hon pekade på hur Gud finns hos oss för att möta oss och ge oss det vi behöver. Ängeln säger till Elia: ”Stig upp och ät!” något som vi kan ha som regel för våra liv, då Gud vill fylla oss med sitt goda.

TIN MÖRK och Björn Gusmark berättade om *Nya sätt att vara kyrka*, något som en del stött på sedan tidigare men som för andra var nytt. Filminslag och berättelser från olika håll i Sverige fick illustrera hur kyrkan förnyas i vårt land idag. Det som kännetecknar *Nya sätt att vara kyrka* är att det finns ett missionstänkande, man tar hänsyn till kontexten, Jesus finns i centrum, det är kyrkoförankrat och vill också hjälpa människor att bli Jesu efterföljare i vardagen.

Tin pratade också om kultur, tradition och förändring och hur man kan förändra i landsbygdsmiljö, och Björn om hur man leder ett förändringsarbete och får folk med sig.

NÄR ULRIKA STIGBERG, präst i Fryshuskyrkan, höll sitt föredrag strax efter

lunch var det ändå ingen risk att somna i bänkarna. Hon talade utifrån sin senaste bok *Visuell drog – om unga och nätporr*, och fick åhörarna att förstå vilken värld barn och ungdomar lever i, där internet- och mobilanvändningen gjort att unga exponeras för en osund bild av och avvikande norm för sexualitet.

– Medelåldern för att börja konsumera nätporr är 12,3 år. De allra flesta unga har stött på det via nätet och för en del skapar det ett beroende, upplyser oss Ulrika om.

Det är framför allt viktigt att prata med ungdomar om detta. Själv agerar hon för att få till internetfilter i sina barns skola, för att om möjligt kunna skjuta upp ”porrdebuten”, för det är oftast i skolmiljö som barnen första gången stöter på detta.

FÖRSTA DAGEN avslutades med skön musik i kyrkan, där Ida och Oscar Richardsson spelade och sjöng sitt eget program *Vemod och andra paradoxer*. Även andra dagens avslutande samling i kyrkan gick i sångens och musikens tecken, med tre psalmer. Det var några av deltagarnas favoritpsalmer, och de berättade också om vad psalmerna betydde för dem. En var nummer 721 i den svenska psalmboken, där vers fyra var en god påminnelse till alla medarbetare. Den lyder:

*”Glädje – det är att få växa tillsammans
leva i dig, och hos dig få förbli:
Vi som är grenarna – du som är stammen!
Du ger oss näring och grönska och liv.”*

LOTTE MARKSTRÖM

Björn Gusmark delade tankar om *Nya sätt att vara kyrka*.

Att läsa Bibeln och samtala med andra kan vara en spännande väg att få bibelordet att landa och få fäste i ens eget liv.

Nya tag med bibelläsning

” Kloka ord fick jag däremot på vägen av en mycket bibellärd och from person: "Bibeln är inget man läser ensam! Bibeln läser man tillsammans med andra. Egentligen är 'läsa' fel ord för Ordet blir till i samtalet om det vi läser." I samtalet, märk väl, inte i ett monologiskt föredrag där den mest bibelsprängde stigfinnaren à la turistguide föreskriver exakt vilka utsikter andra ska upptäcka och vilka steg de ska ta. Som i allt lärande, lär även den erfarna av den som ännu saknar erfarenhet.

(*Maria Küchen, Söndagarna, Artos & Norma, 2015, s 244.*)

Inom EFS har det genom historien varit viktigt att läsa Bibeln och även i årets verksamhetsmål för EFS Västerbotten finns det med en punkt om att uppmuntra till bibelläsning. Vårt Budskaps redaktör delar med sig av sina egna erfarenheter från i höstas.

FÖR DET MESTA känns det bra när man väl kommer sig för att läsa Bibeln, men ofta blir det lite dåligt samvete för att det är svårt att få det att bli av, även om man vet att det gör gott. Det kan variera under livets gång med hur lätt det är att få till det. Eventuellt är man som ung med i någon bibelstudiegrupp, men sedan kanske familjelivet försvårar det hela, eller att man åtminstone måste tänka till om hur man ska hitta tid till det.

Man kan också fundera över vilken roll det spelar om jag läser Bibeln i min ensamhet eller om jag gör det i grupp och då får möjlighet att reflektera över texten tillsammans med andra. Med åren har ju tekniken gett nya möjligheter till utbyte även till den som inte kommer sig iväg till grupp.

UNDER DEN GÅNGNA HÖSTEN

fick jag själv möjlighet att både vara med i en bibelsamtalsgrupp och även delta i retreat i vardagen, något som jag upplevde som både intressant och positivt. Det var öppet för vem som helst att anmäla sig till bibelsamtalsgruppen som skulle hållas en gång i månaden, två timmar åt gången en vardag kväll och vid tre tillfällen. Detta är ju något överkomligt för de flesta och ett femtontal personer dök upp vid första tillfället. Vi delades då in i två grupper med en samtalsledare i varje.

Efter en kopp te eller kaffe och presentation fick varje deltagare nämna två saker som man hade med sig in i kvällens träff, som på något sätt speglade den situation man befann sig i just då. Efter denna runda började vi fundera på om

det fanns någon gemensam nämnare i det som deltagarna berättat och vilken bibeltext som möjligen tangerade detta. Efter lite spänande bestämde gruppen vilken bibeltext man ville läsa och så läste man den högt ett par gånger, för att sedan gemensamt försöka återberätta texten. Därefter började man reflektera kring vad som hände i berättelsen: varför sa han så, hur var det med det och jag tänkte så här och så vidare. Som avrundning fick alla säga vad man tog med sig från berättelsen (eller inte säga något om man inte ville) och samlingen avslutades med en bön.

JAG TYCKTE detta upplägg var mycket bra. Varför? Dels handlar det om vad det var och vad det inte var och vilka erfarenheter man har med sig. Jag tilltalades av att det fanns med obekanta människor i gruppen, och också olika åldrar och en god balans mellan män och kvinnor. Dessutom var det inte prat om all möjligt annat, utan deltagarna höll sig till ämnet och man höll tiden.

Jag som annars gärna brukar vilja veta vad som väntar uppskattade ändå att det inte var givet vilken text vi skulle läsa under kvällen, och att ingen var förberedd. Därför att samtalen ändå blev väldigt bra, eller kanske blev de det just därför. Möjligen blev de bra därför att texterna och samtalen bottnade i deltagarnas erfarenheter och att det blev en god dynamik när det inte var en grupp där deltagarna kände varandra utan och innan.

DET VISADE SIG att den som ansvarade för bibelsamtalen hade hämtat inspiration till upplägget från det som kallas *Befriande bibelläsning*. Att gå ut med att det handlade om just det kanske inte hade tillfört något. Men om någon är intresserad av att lära sig om Befriande bibelläsning så hålls en veckas kurs i ämnet på Edelviks folkhögskola i mitten av mars och en eftermiddag i början av mars i Bureå.

MIN ANDRA ERFARENHET av bibelläsning under hösten var att jag deltog i en retreat i vardagen. Vad har då det med bibelläsning att göra? Jo, vardagsretreaten gick till stora delar ut på att läsa en bibeltext och meditera över den. Vi började med en gemensam samling med genomgång av vad det hela handlade om och hur det skulle gå till. Sedan skulle deltagarna under en dryg veckas tid dagligen av-sätta trettio minuter för bibelläsning och meditation, och så bokade man in tre-fyra

träffar med en handledare och därtill en avslutningsträff.

DETTA BLEV ju på sätt och vis en helt annan typ av bibelläsning, då jag i min ensamhet skulle läsa och reflektera. Man skulle läsa texten i sakta mak flera gånger och försöka följa den ur olika perspektiv, och dessutom samma text flera dagar i rad. Det kändes ovant och lite märkligt att notera att man kunde fastna vid så olika saker vid olika genomläsningar. Deltagarna hade som uppgift att skriva ner det man lade märke till och ta med sig funderingar till det personliga samtalet med handledaren. Att lyckas få till trettio ostörda minuter varje dag under en intensiv arbetsperiod var inte helt lätt, men det gick. Att under en vecka få flera enskilda samtal med en präst kändes som en stor bonus.

Även denna variant av bibelläsning var intressant och givande. Det blev påtagligt hur sällan man annars är stilla och tar tid till reflektion, utan att något annat stör. Att det blir givande kommer sig väl av att då vi ger oss tid till att möta Gud i Ordet och med hjälp av den Helig Ande låter det tala till oss då blir det meningsfullt. Särskilt när Guds Ord får möta oss i den situation vi befinner oss i för tillfället, och när vi får hjälp av andra att navigera rätt. Sen spelar det mindre roll vilka modeller, bibelversioner eller hjälpmedel vi använder oss av.

VÅR GUD ÄR inte en gud för döda eller enbart uppe i himlen. Han är en levande Gud för de levande, mitt ibland oss, ja till och med i oss. Det är ju i honom vi lever och rör oss och är till. Om vi blir stilla så finns han där, för dig och för mig. Genom Ordet skapade Gud världen och genom sitt Ord fortsätter han sitt skapelseverk i oss. Det finns mycket som känns oroande och kanske till och med skrämmande i vår värld idag, men då får vi påminna oss med Lina Sandells ord:

*"En liten stund med Jesus,
o, vad den jämnar allt
och ger åt hela livet
en ny och ljus gestalt.
När jag är trött av vägen
och allt som möter mig,
en liten stund med Jesus,
och allt förändrar sig."*

"Att lyckas få till trettio ostörda minuter varje dag under en intensiv arbetsperiod var inte helt lätt..."

LOTTEN MARKSTRÖM

KALENDER 2017/2018

FEBRUARI	16	The Life , lovsångsgudstjänst, EFS-kyrkan i Skellefteå
	17-18	Vinterhjäk , utmanar- och roverscouter, Vännäs
MARS	3-7	Sportlovsläger , Klippen
	8	Internationell träff , EFS i Boliden
	14	Internationell träff , EFS i Sävar
	16	The Life , lovsångsgudstjänst, EFS-kyrkan i Skellefteå
	16-17	Sänd-start , Mobackenkyrkan
	17	Distriktsstyrelsemöte , Vasakyrkan, Umeå
APRIL	24	Jesus till barnen , Pingstkyrkan i Umeå
	29/3-2/4	Tillsammansläger 1 , Klippen
	2-6	Tillsammansläger 2 , Klippen
	3-6	Game On Church Edition , Strömbäcks folkhögskola
	12-16	Inspirationsresa till London
	13	The Life , lovsångsgudstjänst, EFS-kyrkan i Skellefteå
	21	Årsmöte EFS Västerbotten och konstituerande styrelse möte, Robertsfors kyrka
MAJ	6	Förträff konfirmandläger 1 , Strömbäcks folkhögskola
	10-13	EFS och Salts årskonferens och Blåsarfest , Lulå
	20	Förträff konfirmandläger 1 , Strömbäcks folkhögskola

PERSONALNYTT

DEAN APEL, slutat som präst i Nordmalingsbygdens EFS-krets 180122.

MOA BEAK, ny samarbetskyrkopräst i Grisbackakyrkan från 180122.

DANIEL BERGLUND, vik. barn- och ungdomskonsulent 100 % i Vasakyrkan 2018.

JOHANNES BERGNER, vik. barn- och ungdomskonsulent 75 % i Mobackenkyrkan vt -18.

ALISA GEBREKRSTOS, husvärd 50 % i Grisbackakyrkan vt -18.

LEIF HOLM, präst 30 % i Nordmalingsbygdens EFS-krets vt -18.

MATS HOLMKVIST, slutar som präst i Skellefteå södra krets 180228.

BO LARSSON, vaktmästare/administratör 75 % i Grisbackakyrkan vt -18.

MARTINA LINDBERG, vik. diakoniasistent 50 % i Mobackenkyrkan vt -18.

LINDA LINDH, tjl. barn- och ungdomskonsulent 75 % i Mobackenkyrkan vt -18.

LARS-MARTIN LUND övergår till anställning hos EFS från mars 2018, 50 % i EFS-kyrkan Skellefteå och 25 % kretspräst Skellefteå södra krets m.fl.

EMMA LUNDSTRÖM, tjl. musiker 85 % i Carlskyrkan vt -18.

MARIA MARKLUND, husmor i Mobackenkyrkan 50 % och Ersmarks kyrka (Kågedalen) 40 % vt -18.

ANNA-MARIA NIEMANN BJÖRK, 20 % för Migrantmammor, EFS-kyrkan Skellefteå, vt -18.

HANNA OLOFSSON, vik. musiker 60 % i Sörböle kyrka vt -18.

ANETTE OLSSON, vik. musiker 40 % i Carlskyrkan vt -18.

MARIA W PERSSON, tjl. diakoniasistent 50 % i Mobackenkyrkan och vik. barn- och familjekonsulent 100 % i Bergsbykyrkan 2018.

MIA SOMMAR, tjl. musiker 60 % i Sörböle kyrka vt -18.

ELSA WALTER, vik. barn- och ungdomskonsulent 85 % i Jörn-Boliden vt -18.

GÅVOMEDELSRAPPORT

Gåvomedelsresultat 2017

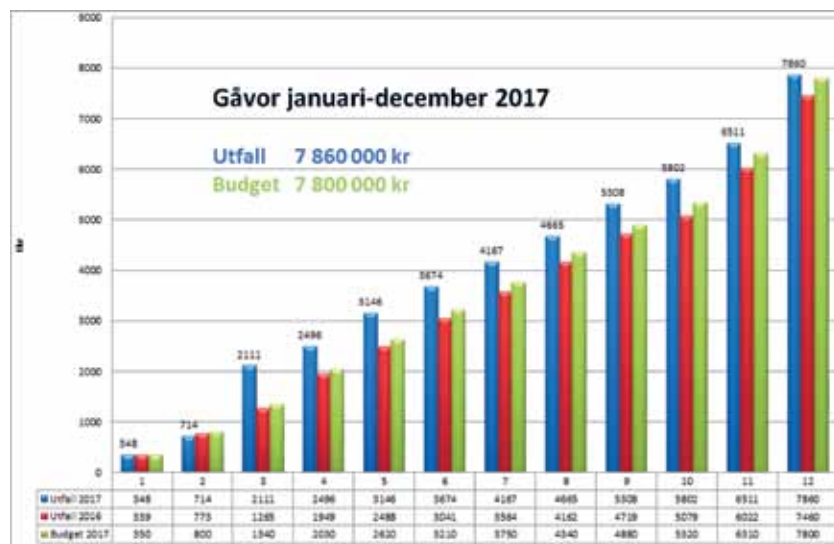
Insamlade gåvor januari-december 2017 7 860 000 kr
Budgeterade gåvor januari-december 2017 7 800 000 kr

STORT TACK till alla trogna givare som samlat in totalt 7 860 000 kr till vårt gemensamma arbete i Västerbotten. Vårt mål var 7 800 000 kr. Under december månad insamlades 1 348 000 kr varav 44 000 kr var enskilda gåvor.

Nu är vi inne i år 2018 och vid årsmötet i Umeå 2017 beslöts om ett gåvomedelsmål på 7 700 000 kr till den verksamhet som vi tillsammans vill bedriva i Västerbotten.

Eva S Bäckström, ekonom

(Uppdatering månadsvis på webben.)

LEDIGA TJÄNSTER

ROBERTFORSKRETSSEN

Präst 75-100 %

NORRÄNGSKYRKAN, LYCKSELE

Konsulent 100 %

Verksamhetens delmål 2018

Här kommer en påminnelse om målen i den verksamhetsplan som finns för hela EFS Västerbotten.

EFS VÄSTERBOTTENS verksamhetsplan har fem uppdragspunkter att utgå ifrån. De är att: 1) Bedriva utvecklings-, inspirations- och förändringsarbete. 2) Komplettera föreningarnas verksamhet med distriktsgemensamma arrangemang. 3) Svara för anställningar och personalfrågor. 4) Förvalta gemensamma tillgångar och 5) Vara en länk mellan EFS centrala och lokala organisation samt företräda EFS-rörelsen i Västerbotten i samarbetsrelationer och andra kontakter.

HÄR PÅMINNS VI om de övergripande målen som årsmötet antagit:

- Att arbeta för att nå nya grupper och nya folkgrupper med evangeliet i ord och handling.
- Att stödja bildande och utveckling av nya EFS/Salt-grupper och -föreningar.
- Att stödja och utveckla befintligt arbete och lokal missionskallelse.
- Att öka mångfalden i distriktsgemensam verksamhet, till exempel vad gäller ålder, kön, etnicitet, social och kulturell tillhörighet.
- Att i större omfattning närvara i olika sociala medier.

DE ANTAGNA DELMÅLEN för 2018 är: Målet är att arbeta för att stärka och utrusta föreningar och grupper, så att Jesus Kristus blir känd, trodd, älskad och efterföljd.

LOKALA VERKSAMHETSMÅL

- Tio föreningar ska vara delaktiga i EFS redskap för föreningsutveckling och tillväxt.
- Nya missionsinitiativ uppmontras och startar – fem initiativ blir till reportage i våra mediekkanaler.
- Stödja föreningar med skäl till varför man ska vara medlem i EFS så att antalet nya medlemmar uppgår till 150.
- Uppmuntra till integration – genom nätverk, goda exempel med mera.
- Uppmuntra till smågrupper.

DISTRIKTSGEMENSAMMA VERKSAMHETSMÅL

- Utveckla konfirmandarbetet och dess uppföljningsarbete.
- Verka för att 50 nyanlända eller asylsökande ska vara deltagare vid EFS och Salt Västerbottens läger.
- Verka för två scoutledarutbildningar.
- Uppmuntra till bibelläsning genom inspirations- och utbildningstillfällen.

TILL MINNE

Medarbetaren **GUNNEL JAKOBSSON**, Bjurholm (född i Holmsund), avled den 27 november 2017, 89 år gammal. Under sin uppväxt drabbades hon av TBC och vistades i omgångar på sanatoriet i Hällnäs. Andra gången mötte hon bland patienterna Bror från Sjönäs, Mjösjöby. Gunnel och han blev ett par och gifte sig några år senare. De bosatte sig på hans hemställe och där föddes dottern Marie. Efter många år som hemmafru tog Gunnel 1970 över lanthandeln i Mjösjöby. Sju år senare avled maken. Då stängde hon affären och förverkligade sin dröm om att få studera och läste in gymnasiekompetens på Komvux.

NÄR PREDIKANTTJÄNSTEN i Mjösjöby-området blev ledig blev hon tillfrågad att ta över. Fast hon inte hade formell utbildning blev det en god lösning, och även mycket inspirerande och utvecklande för Gunnel. Hon planerade möten i bönhusen inom området, ledde symöten och höll bibelstudier. Så fick hon också utlopp för sin ungdoms dröm om att bli lärare och få undervisa. Hon blev en omtyckt medarbetare och stod kvar i uppgiften till sin pensionering.

ÅR 2005, 77 år gammal, flyttade hon in till Bjurholm och fick där nya stimulerande år. Missionen och Guds rike var lika viktigt för henne som förr, och hon fanns troget med i EFS-föreningen och i olika aktiviteter i kyrkan samt sjöng i kör. Gunnel kunde verka försiktig och lite blyg, men hon var både modig och öppen för nyheter även upp i hög ålder. Hon reste utomlands med barnbarnen, började använda dator och släktforskade. Hon var mycket skicklig på korsord och blev faktiskt svensk mästare ett år. Till våren hade hon tänkt gå en kurs i röstvård.

BEGRAVNINGEN hölls i Bjurholms kyrka den 21 december och leddes av gode vännen Per-Ivan Palm. Sedan länge hade hon planerat att ha sitt 90-årskalas på EFS i Bjurholm andra advent, men hon fick gå till en högre fest i himlen. Vi gläds med henne över det, och vi är tacksamma för hennes liv och tjänst här på jorden.

För EFS Västerbotten
TORBJÖRN ARVIDSSON

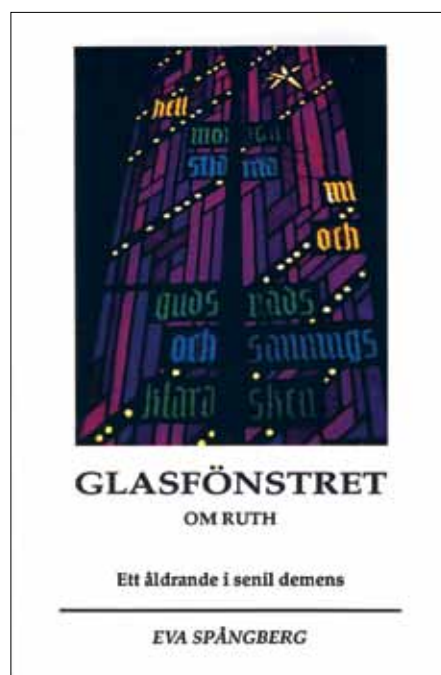
KONFERENS NÄRA JESUS I UMEÅ 24-26/8 2018

Tips om diakonimaterial

DET FINNS ett litet häfte på 38 sidor som heter *Glasfönstret – om Ruth*, skrivet av Eva Spångberg (mer känd som träkonstnär). Häftet handlar om anhörigvård och åldrande i senil demens, där hon berättar om sin egen erfarenhet med att ta hand om sin mor.

Häftet finns i några exemplar både på EFS Västerbottens kansli i Umeå och på filialen i Skellefteå. Men det vore ju bättre om materialet kom till nytta hos någon som behöver det. Bland annat kan det användas som underlag i en samtalsgrupp. Kontakta kansliet om du är intresserad.

PÅ WEBBPLATSEN www.efsvasterbotten.se finns också för nerladdning ett samtalsmaterial om diakoni, som kan vara till hjälp i EFS-föreningens diakonala arbete.

You and me = vi

"I STILL HAVEN'T FOUND what I'm looking for"*You too* (U2)sjunger och många av oss som lyssnar håller med. Sökandet efter en tillvaro där fred, medmänsklighet, rättvisa, jämlikhet och harmoni råder fortsätter. Visst finns allt det där i vissa sammanhang, på vissa platser, i särskilda stunder, men om vi tänker oss att vi tillhör ett större sammanhang, så söker vi fortfarande. Under hösten 2017 så ropades det i vårt land ut från till synes ordnade och trygga sammanhang, för det är väl så vi vill tänka om våra arbetsplatser, att det förekommer och har förekommit trakasserier av kvinnor i en oväntad(?) stor omfattning. Det är män, i alla åldrar, som nästan uteslutande är de som trakasserar. Eller ännu värre; som begår övergrepp.

Metoo = jag har också varit utsatt för detta. I have = bekännelsen från en hel del män. Inte alla kvinnor tycker att den bekännelsen är värd något, men för många män så kanske den är viktig i självrannsakens insikt. Jag har för egen del verkligen försökt att minnas, men kan inte komma på något enda tillfälle där jag vet att jag har sagt eller gjort något kränkande av det slaget. Kanske jag inte vill min-

nas...? En av de viktigaste av våra syndabekännelser lyder: *"Jag bekänner...att jag har syndat med tankar, ord och gärningar. Jag har inte älskat dig över allting, inte min nästa som mig själv. Genom min synd är jag skyldig till mer ont än jag själv förstår och har del i världens bortvändhet från dig. Därför ber jag om hjälp att se och bryta med mina synder..."*. Jag vet att jag har tänkt och jag vet att jag inte har handlat, reagerat, sagt ifrån när jag borde. Jag vet. Jag har del i det onda som händer och det har för stort utrymme.

VAD KAN JAG och vi göra? Dels träna oss på att se det positiva som händer och uppmuntra goda insatser, dels se över vad vi/jag kan göra åt det onda; som EFS församlingar, som svenskkyrkliga församlingar och som enskilda! För även om syndabekännelsen är viktig och förlåtelsen en befriande tillgång, så får vi, av samme Herre som ger oss förlåtelse, uppmaningen om att göra gott!! Att göra det goda börjar i de små handlingarna och inställningen till andra. Det handlar om att inkludera och om att vara generös. Det handlar också om att inte vara så färdig i sin tro och i sin

bibelsyn att man inte vill/kan lyssna på de som har en annan uppfattning. Och det handlar om att våga säga ifrån när någon tar för mycket plats, säger något olämpligt, uppträder dömande eller kränkande. Det är viktigt just för frågorna om jämlikhet, rättvisa, medmänsklighet! Men det får också andra konsekvenser: så fort som vi ser på en medmänniska nedvärderande eller behandlar henne kränkande så blir vi själva förminskade, mindre mänskliga. I Afrika finns uttrycket *ubuntu*, vilket betyder ungefär att "jag är någon därför att du finns", det vill säga "utan dig så är jag inte någon". Vad *ubuntu* heter på arameiska vet jag inte, men jag är helt övertygad om att det Jesus lärde oss var just det. Du och jag = vi.

DET ÖVERBRYGGAR de gränser som finns vad det gäller kön, etnicitet, tro, sexuell läggning, politisk åsikt m.m. Och över de gränserna går Jesus. Jag vill följa. Hjälp mig gode, milde Gud!

HANS LILJEMARK

BOKRECESSION

JAG RÅKADE trilla över boken *Utan Jesus ingen mobil i fickan – Om hur kristen tro lade grunden för modern vetenskap*, skriven av Mats Selander. Onekligen är boktiteln något provocerande, och till en början stör jag mig på författarens självsäkra attityd, som på sätt och vis är motsägelsefull då han vill komma åt andra som självsäkert avfärdar allt som har med Gud och kristen tro att göra.

UTGÅNGSPUNKTEN för boken är att det är en myt att kristen tro och vetenskap alltid legat i konflikt med varandra. Selander benar ut vad vetenskap är och går igenom de myter det finns om tro och vetenskap. Något

som känns lite konstigt är hans formuleringar om att "bara tro på vetenskapen".

MER INTRESSANT blir det lite längre fram när han listar den moderna vetenskapens pionjärer och redogör för deras förhållande till kristen tro. Men framför allt är det i kapitlet om hur kristna läror finns i grunden för modern vetenskap som det bränner till. Selander pekar på betydelsen av tron på Gud som skapare av ordning ur kaos, naturlagarna och förnuftet som viktiga komponenter för den moderna vetenskapen.

SOM BOKENS TITEL antyder landar författaren i att kristen tro och vetenskap inte

behöver stå i konflikt med varandra, även om man kan hamna i lägen där man inte har ett konkret svar på hur de kan harmoniera med varandra i en specifik fråga.

FÖR DEN SOM inte sedan tidigare kan ge svar på hur tro och vetenskap går ihop är det en hjälp att läsa denna bok.

FÖRFATTAREN Mats Selander har studerat teologi, religionsfilosofi och etik och arbetar för Centrum för kristen apologetik. Boken är utgiven av Credoakademin och har ett pris från 135 kr och uppåt.

LOTTE MARKSTRÖM

Oklar ekonomi för Londonmission

EFS i London har nyss firat treårsjubileum och Vårt Budskap har fått ett samtal med pionjärarbetaren AnnaHelena Lindberg.

DET ÄR INTE SÅ MÅNGA som får vara med om att starta pionjärverksamhet, men en sådan är AnnaHelena Lindberg, som tidigare arbetat som distriktskonsulent för EFS Västerbotten. Hon har länge haft en dröm om att försöka nå svenskar i London med evangeliet och sedan tre år tillbaka arbetar hon där. Det finns både glädjeämnen och utmaningar i det arbete hon finns med i.

– Det är glädjande att EFS London, som en del av Holy Trinity Barnes församling, nu är en tydlig och känd plats för många svenskar i staden, säger Anna Helena.

Hon berättar att man också byggt upp goda relationer till Svenska kyrkan och Svenska skolan i London, liksom till flera affärer. Det är också glädjande att den anglikanska kyrkan tagit detta till sig och stöder arbetet.

Leon Smedberg är en trogen kyrkobesökare på HTB:s familjeverksamheter. Foto: Anna-Helena Lindberg.

AnnaHelena Lindberg (t.v.) tillsammans med de idella svenskorna Karin Boyton och Lena Harris i förberedelsearbete inför midsommarfrändet i HTB i London.

KÄRNAN I EFS LONDONS verksamhet är Öppet hus (varje torsdag) med en trogen grupp deltagare, plus nya som kommer och går. Man ordnar också Alpha-kurs tre gånger om året, familjegudstjänster och så försöker man nå barn i skolåldern genom till exempel körverksamhet. Därutöver ägnar sig AnnaHelena mycket åt personliga möten. Hon har nyss lämnat in statistik över det gångna året och konstaterar att hon har en skara på drygt 130 personer som hon har regelbunden kontakt med, och upp emot 500 som hon mött under året.

– Det är som att vara missionär någonstans. Man delar livet med folk och försöker vara en del av samhället, säger hon.

Men som i allt annat finns det också utmaningar, och en av dem är den stora genomströmningen av människor. Det har gjort att hon ännu inte fått se en kärna av kristna växa fram, något hon hoppats och trott på.

– Man får vandra med folk bara en bit längs vägen, konstaterar hon.

Frågor som då dyker upp är vilket mål man ska ha. Långsiktigt är det ju att människor ska komma till tro och att man ska kunna ha en gudstjänstfirande gemenskap på svenska i Holy Trinity Barnes. Men i nuläget innebär det att få ge en positiv bild av vad kyrkan är; att människor kan få erfara vad kristen tro handlar om och bli nyfikna efter mer.

EN ANNAN STOR UTMANING är förstås ekonomin. Hittills har EFS London haft stöd från EFS pionjärfond, men det bidraget är nu slut, och londonarbetet ses inte riktigt som en del av EFS mission. Men vill man stötta arbetet så kan man

göra det via ”Bär en missionär” eller genom att ta upp specifika kollekter för EFS London. Nu är arbetet också i ett sådant läge att det kan bli aktuellt att försöka få ekonomisk stöttning lokalt från dem som ingår i verksamheten.

UNDER DE ÅR AnnaHelena verkat i London har en del dramatiska saker inträffat såsom Brexit och terrorattacker. Hon tycker att engelsmännen är rätt coola angående terror och låter sig inte störas medan svenskarna är mer berörda. Själv undviker hon numera att åka tunnelbana om hon inte behöver.

– Jag upplever att det var större kris kring branden i Grenfell Tower, då man började undra kring hur man tar hand om de fattiga, säger hon.

Angående Brexit är det svårt att veta hur det blir. En del familjer har flytta redan på grund av att deras kontor lämnat landet.

– För egen del känner jag att det blir mer tydligt att man är invandrare, men politiker försöker få till avtal så att en sån som jag som bor här nu kan få stanna, säger AnnaHelena.

Om du som läsare vill att hon ska kunna stanna och evangelisera bland svenskar i London så kan du hjälpa till och stödja arbetet ekonomisk och i bön.

LOTTEN MARKSTRÖM

FÖR ATT STÖTTA ARBETET

EFS bankgiro 900-9903, märk inbetalningen med ”EFS London” och Bär en Missionär.

Det våras för Klippen!

NU ÄR DET högsäsong för att vara i fjällen. Många helger framöver är fjällgården full av folk i alla åldrar. Men fortfarande finns några platser kvar på Tillsammansläger II, 2-6 april. Vi vill också tipsa om att fira Valborg/Första maj på gården. I fjällen kan det kan vara toppenfin vårvinter, även om den mesta snön har smält bort vid kusten.

UNDER VÅREN arbetar Klippenstyrelsen med tankar och idéer på en renovering av Storstugan. Förslag till investeringar ligger just nu på distriktsstyrelsens bord. Vår förhoppning är att kunna sätta igång den första etappen med överväningen redan till hösten.

DET VÅRAS helt klart för Klippen, men hösten är också bra! Notera redan nu datumen för höstens läger: Fixarläger 17-19 augusti och Friskvårdsläger 14-18 september.

Bokningar:

klippen@efsvasterbotten.se
070-227 89 75

Anmälan läger:

klippenlager@efsvasterbotten.se

Fjällhälsningar från
Klippenstyrelsen

ANNONSER

Skellefteå Begravningsbyrå Byske Begravningsbyrå

Telefon (även jour) 0910-100 52

www.skellefteabegravningsbyra.se E-post: info@skellefteabegravningsbyra.se

Besöksadress: Nygatan 16, 931 33 Skellefteå,
Storgatan 6, 930 47 Byske (må, on 12-16) tel. 0912-612 35

Ombud finns på följande orter:

Bastuträsk 070-664 28 31, **Norsjö** 0918-105 28 och **Lövånger** 0913-100 36

**Västerbotten – Västsverige
Vi löser Era transporter
enkelt och effektivt**

**SS SUNNANÅ
ÅKERI AB**
SKELLEFTEÅ 070-6558410

Serviceföretaget i jordbrukets tjänst

med maskiner från marknadens ledande leverantörer
Även ett brett sortiment för Villa – Trädgård – Entreprenad

Power by tradition

En servande fackhandel – Din trygghet

www.bostromstraktor.se

Betala in till EFS Västerbotten

**TILL DISTRIKTETS GEMENSAMMA ARBETE
BANKGIRO NR 985 - 2377, (PLUSGIRO 6 23 60 - 3)**

UTGIVNING VÅRT BUDSKAP 2018

Vårt Budskap kommer ut med 5 nummer 2018. Manus bör vara redaktionen tillhanda senaste en månad innan publiceringsdatum. Annonser, debattsvar och insändare senast två veckor innan utgivning. Material som inkommer senare publiceras i mån av utrymme.

NÄSTA NUMMER planeras vara ute strax före påsk.

ELEKTRONISK LAGRING: Vårt Budskap bearbetar och lagrar texter och bilder elektroniskt. Genom att skicka in material för publicering ger du också ditt samtycke till att detta lagras elektroniskt. Artiklar som publiceras i tidningen kan också finnas tillgängliga på EFS Västerbottens webbplats. Där hittar du också nyheter, information om arrangemang m.m.

EFS Västerbotten finns också på Facebook. Läs & tyck till!

VAD TYCKER DU?

Vårt Budskap vill skriva om sådant som berör, utmanar, informerar och inspirerar. Har du förslag på vad vi ska ta upp i tidningen, eller vill du själv bidra? Hör av dig till redaktionen med bilder, artiklar, notiser eller idéer kring innehållet. Det kan vara ett brännande debattämne, en intressant person eller tips om vad som är på gång i din församling/förening eller i distriktet.

ADRESS: Vårt Budskap, Vasagatan 17, 903 29 Umeå. Telefon: 090/12 58 17, E-post: budskap@efsvasterbotten.se

ANNONSER

Vänd Er med förtroende till oss i en svår stund!
Vi gör gärna hembesök – Jour dygnet runt

Alen Begravningsbyrå

Begravningar – Bouppteckningar – Gravstenar

Besöksadress: Norrlandsgatan 40, Umeå, tfn 090/434 77
Drottninggatan 29, Vännäs, tfn 0935/123 00

www.alenbegravningsbyra.se

Ulf Pahlsson

Christina Wendel

SÖK MEDEL UR FLURKMARKSFONDEN

Du som bor i Taveljö församling, Umeå landsförsamling eller tillhör en Salt-förening/EFS-krets där kan söka medel för att delta i konfirmationsläger, ungdomsläger, retreat, utbildning mm. Läs mer och ansök på www.svenskakyrkan.se/umea/flurkmarksfonden

Sök medel ur Flurkmarksfonden

Du som bor i Taveljö församling, Umeå landsförsamling eller tillhör en Salt-förening/EFS-krets där kan söka medel för att delta i konfirmationsläger, ungdomsläger, retreat, utbildning mm. Läs mer och ansök på www.svenskakyrkan.se/umea/flurkmarksfonden

Svenska kyrkan

PRENUMERATION

KOM IHÅG att göra enskild prenumeration om föreningen inte längre prenumererar på tidningen och du i fortsättningen vill ha Vårt Budskap. Det gör du enklast genom att betala in 220 kr till EFS Västerbottens bankgiro 985-2377 och skriv "Vårt Budskap" och uppge namn.

FÄSTELEMENT

skruvar, muttrar m.m.

GJUTGODS

gjutning, bearbetning, montering

BALANSBLOCK

broms, spår

VÄXLAR

kugg- och tappväxlar

www.rofab.se

VI FINNS TILL FÖR DIG

SJUKHUSKYRKAN

på Norrlands Universitetssjukhus i Umeå.

Tfn 090/785 13 00

POSTTIDNING B

vårt budskap

Vasagatan 17
903 29 Umeå

"Hur härligt vittna land och sjö
ännu i frost och vintersnö,
o Gud, om dina under!"

Zacharias Topelius, Psalm 518